

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR D'HIVERN DE 1997

(Extracte de la part poètica del pregó amb motiu de l'inici dels actes dels 1.100 anys d'Aiguafreda – 898 - 1998)

Albert de S. Cruells i Padrós.

Emma, la gran Abadessa
filla de Guifré el Pelós
volgué fer una nova església
capdamunt del riu Congost.

I després de fora els moros
elegí aquests viaranys
i va néixer el nostre poble:
tot això fa mil cent anys.

No tothom té llarga història
com Aiguafreda de Dalt:
no ens estranyi tingui esquerdes
i li falli algun puntal

Un pergamí ens recorda
d'aquest Casal l'antigor
i tots volem celebrar-ho
com si fos Festa Major.

No molt lluny de la capella
hi trobem nostre castell
conegut com de Cruïlles
de llinatge noble i vell.

Era abans una masia
la més forta del voltant
anomenada AIGUAFREDA
nom del poble al fer-se gran.

Anys després, en terra plana
i tocant al camí ral
van néixer Les Ferreries
amb botigues i un hostal.

I una novella Aiguafreda
va formar-hi població
construint una capella
a la Verge Concepció.

Poc a poc, de mica en mica,
el poble anava creixent
vivint de l'agricultura
pocs recursos i anar fent.

Les guerres van ser una plaga
tant per fora com per dins
i trifulgues i batalles
amb francesos i carlins.

Després vam tenir bonança
i el tren de fum va arribar
i una nova carretera
esperances va portar.

S'estableixen dins del poble
les Filles de Natzaret,
un convent de religioses
les del Pare Manyanet.

I als anys vint tot canviava
com si es girés el mitjó:
va venir la llum elèctrica
i també La Fundició.

I aquest poble de pagesos,
gent de fanga i de destrat
va passar a fer-ne màquines

i a ser ara industrial.

Com que tenim bons paisatges
moltes fonts i aires sans
vam començar a fer torres
per als nous estiuejants.

Primer va ser La Llobeta
i després també l'Oller:
els "senyors" de Barcelona
aquí s'hi trobaven bé.

I a l'estiu no s'avorrien,
grans festes solien fer
i el que n'era sempre l'ànima
era el senyor Viader.

Un dentista de gran fama
i del Clínic director;
va fer va fer molt per Aiguafreda
i la seva promoció.

Trenta-sis va ser la guerra
amb penes i desenganys,
moltes morts i molta gana:
va durar quasi tres anys.

Amb la pau no va acabar-se
penúries i sofriment,
poc menjar i estraperlo
cartilles de racionament.

I després de la tempesta
va tornar a sortir el sol
i al voltant dels anys seixanta
Aiguafreda aixeca el vol.

I s'instal·len grans indústries
que empenyen com un coet
i seran font de riquesa
començant per Can Llaudet.

Vénen gent d'arreu d'Espanya
que al poble li donen pes
s'edifiquen blocs de pisos
i s'aixeca "El Corte Inglés".

I com mai trenquen muralles,
agafem fort el carril:
poc després de deu anyades
ja passàvem dels dos mil.

I tot el poble es renova
i grans obres es van fent:
escorxador i cementiri
també nou Ajuntament.

I Camp d'Esports amb piscines
-que té un premi nacional-
i més tard noves escoles,
Can Bellit, un gran Casal.

Moltes zones s'urbanitzen
noves cases i xalets,
Enamorats, Serrabanda,
L'Aregall i el Puigsec.

I una central automàtica
per poder telefonar
sense que hi hagin demores
i no ens tinguem d'esperar.

Com que es veu que hem fet fortuna
i tenim molts calerons
tres bancs aquí s'estableixen,

dues Caixes de Pensions.

Vam celebrar amb grans festes
mil nou-cents setanta-cinc
els tres-cents anys d'Aiguafreda,
la del pla, on hi vivim

No descuidem la pilota
per acabar de fer un gol
i s'esplana una muntanya
per fer un nou Camp de Futbol.

Els carrers es pavimentes
i no acaba l'enrenou,
posats a fer, no ve d'una
també fem un Temple nou.

I arriba la democràcia
amb eleccions generals
i comença una nova etapa
amb canvis de personal.

Llibertat i Amnistia
que la gent va demanant
i Estatut d'Autonomia
que els nous temps ens portaran.

I també el nostre poble
pel futur té il·lusió
i es gestiona i s'aprova
el nou Pla d'Ordenació.

I després de molt bregar-hi
s'inaugura el gran Casal
dels Avis, i un Dispensari
per si algú està malalt.

I una bona Biblioteca
a la Caixa de Manlleu
de llibres molt ben dotada
cada dia amb mes relleu.

Va ser festa i un gran dia
tant per petits com per grans,
i vam rebre amb alegria
la parella de Gegants.

A l'estiu ens falta l'aigua
cal trobar-hi solució:
es compra la Companyia
i es fa un pantà a Avencó.

I es resol el greu problema
perforant i amb molta sort,
gràcies al pou de Les Canes
dóna aigua tant com pot.

I per més assegurar-ho:
no penseu que això està verd
aviat podreu contar-ho:
arriba l'aigua del Ter.

Ressaltarem l'Autovia
que és l'obra més important,
fem el Parc de la Plateria
que és molt cèntric i elegant.

I l'antiga carretera
s'urbanitza tal com cal
amb jardins i amb faroles
que sembla la Diagonal..

S'han sanejat les rieres
i han costat molts milions:

esperem tornin els peixos
sense tints i cagallons.

S'ha modernitzat la plaça
la nostra Plaça Major,
bancs i arbre, voravies
monument i brollador.

I una obra molt destacada:
barri de Sant Salvador
la millor de tot el poble
la seva urbanització.

És el model que a hores d'ara
hem d'estendre a tot arreu
doncs hi ha zones que fan llàstima
per ben poc que us hi fixeu.

Fem constar una millora
que fa poc ha donat pas
tots estem d'enhorabona:
Aiguafreda ja té gas.

Per últim, cosa sonada,
i que ha costat un ronyó:
en terres de Can Plantada
ja hi tenim el Pavelló.

Com veieu, de mica en mica,
el poble va millorant
cada dia es van fent coses
per anar sempre endavant.

Entre tots hem fet història
i entre tots un poble gran,
si ha estat bona la feina
els que vinguin ho diran.

Mentrestant, sort i coratge,
que no ens falli la il·lusió
cadascú ben responsable,
amb empena i sense por.

Treballem pel nostre poble,
el cor net i el pas ferm,
tots units per AIGUAFREDA
ben enlaire posarem.